

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zagrebu
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: 64 GŽ Ovr-930/2021-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, kao sud drugog stupnja, po sutkinji toga suda Vesni Žulj, sucu pojedincu, u pravnoj stvari ovrhovoditelja I., Š. kreditna zadruga u likvidaciji, Ž., ..., OIB: ..., kojeg zastupaju likvidator mr. sc. V. L., i punomoćnik H. G., odvjetnik u O., ..., protiv ovršenika Z. V., ..., V., OIB: ..., kojeg zastupa punomoćnica I. S., odvjetnica u S., ..., radi ovrhe, odlučujući o žalbi ovrhovoditelja protiv rješenja Općinskog suda u Virovitici, Stalne službe u Slatini, poslovni broj Ovr-285/2020-20 (ranije: 21 Ovr-9/2018) od 10. ožujka 2021., dana 22. rujna 2021.

riješio je

I. Uvažava se kao osnovana žalba ovrhovoditelja, ukida rješenje Općinskog suda u Virovitici, Stalne službe u Slatini, poslovni broj Ovr-285/2020-20 (ranije: 21 Ovr-9/2018) od 10. ožujka 2021., i predmet vraća istom sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

II. O troškovima postupka nastalima u povodu pravnog lijeka odlučit će se konačnom odlukom.

Obrazloženje

1. Rješenjem suda prvog stupnja obustavljena je ovrha u ovom ovršnom predmetu i ukinute su sve radnje provedene tijekom postupka, jer je ovrha postala nemoguća te se na predmetnoj nekretnini ovršenika ne može provesti (točka I. izreke). Naloženo je Zemljišnoknjižnom odjelu u Slatini brisanje zabilježbe ovrhe određene zaključkom ovoga suda, poslovni broj: 21 Ovr-9/2018-4 od 23. veljače 2018., na nekretninama upisanim u zk. ul. br. 802 k.o. V., kč.br. 170/1, u naravi oranica u V., površine 115 čhv, kč.br. 171/1, u naravi voćnjak u V., površine 214 čhv i kč.br. 172 u naravi kuća i dvor kod kuće površine 124 čhv, kojih je ovršenik vlasnik u cijelosti (točka II. izreke).

2. Rješenje suda prvog stupnja pobija žalbom ovrhovoditelj zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba ovršnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava te predlaže nadležnom drugostupanjskom sudu, uvažiti žalbu i ukinuti pobijano rješenje.

3. Žalba je osnovana.

4. Sud prvog stupnja donio je pobijano rješenje o obustavi predmetne ovrhe primjenom odredbe čl. 72. st. 2., u vezi s odredbom čl. 80.b st. 2. i 3. Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14 i 73/17- dalje: OZ), zaključivši da je u ovom ovršnom predmetu ovrha postala nemoguća te da se na predmetnoj nekretnini ovršenika ovrha ne može provesti budući da bi se prodajom nekretnine koja je predmet ovoga ovršnog postupka narušila pravična ravnoteža između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja jer predmetna nekretnina služi za stanovanje i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i njegove obitelji te da ovršenik nema drugih nekretnina ili drugih mogućnosti da svoje potrebe zadovolji, kao i da se ovršenik, izjavom sadržanom u javnoj ispravi ili ovjerovljenoj privatnoj ispravi, nije izričito suglasio s time da ovrhovoditelj radi namirenja određene tražbine zatraži namirenje prodajom nekretnine koja je predmet ovoga postupka, kao i da se za isto potraživanje provode ovršne radnje na novčanim sredstvima - plaći ovršenika, koju isti, po osnovi radnog odnosa ostvaruje kod poslodavca Hrvatske šume d.o.o. Nadalje, sud prvog stupnja odluku o obustavi postupka utemeljio je i na čl. 8. Europske konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine - Međunarodni ugovori br. 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10- dalje: Konvencija), zaključivši da bi ovrhom na predmetnoj nekretnini koja u naravi predstavlja kuću i okućnicu ovršenika bilo povrijeđeno pravo na dom ovršenika, zajamčeno Konvencijom, a koju sud mora poštivati.

5. Prema odredbi čl. 80.b st. 2. OZ, ako glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži prelazi iznos od 20.000,00 kuna (40.000,00 kn prema Noveli OZ iz 2020.), sud može odbiti prijedlog za ovrhu na nekretnini ako ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja. Citiranom odredbom čl. 80.b st. 2. OZ, određeni su posebni uvjeti za određivanje ovrhe na nekretnini. Dakle, propisana je mogućnost suspenzije određivanja ovrhe na nekretnini ako glavnica tražbine radi čijeg se namirenja ovrha traži prelazi iznos od 20.000,00 kuna, ako sud ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja (zabrana narušavanja pravične ravnoteže između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja). Pritom, odredba čl. 80.b st. 3. OZ, sadrži orijentacijske kriterije kojima se sud, u fazi određivanja ovrhe, rukovodi pri ocjeni bi li prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu. To znači da bi, u slučaju kada sud (i to u fazi određivanja ovrhe, a ne u fazi provedbe ovrhe), ocijeni da bi prodaja nekretnine narušila pravičnu ravnotežu između interesa ovršenika i interesa ovrhovoditelja, prijedlog za ovrhu valjalo odbiti, a ne obustaviti ovrhu na temelju odredbe čl. 72. st. 2. OZ, kako to osnovano ukazuje žalitelj u žalbi.

6. Budući da je u konkretnom slučaju pravomoćnim rješenjem o ovrsi poslovni broj Ovr-9/2018 od 23. veljače 2018. (rješenje o ovrsi postalo je pravomoćno 19. ožujka 2018., list 9 – 11 spisa predmeta), radi namirenja tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 80.528,86 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka s

pripadajućim zateznim kamatama, određena ovrha na temelju ovršne isprave, na nekretninama ovršenika upisanim u zk.ul. 802 k.o. V., kč.br. 170/1 u naravi – oranica u V. s 115 čhv, kč.br. 171/1, u naravi - voćnjak u V. s 214 čhv, kč.br.- 172 u naravi - kuća i dvor sa 124 čhv, ukupno 453 čhv, upisanim u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Slatini, Stalne službe u Virovitici, sud prvog stupnja svoju je odluku o obustavi ovrhe (čl. 72. st. 2. OZ), nepravilno utemeljio na odredbi čl. 80.b st. 2. i 3. OZ.

7. Nadalje, sud prvog stupnja je svoju odluku o obustavi predmetne ovrhe utemeljio i na čl. 8. Konvencije, uz obrazloženje da bi ovrhom na nekretnini koja u naravi predstavlja kuću i okućnicu ovršenika bilo povrijeđeno pravo na dom ovršenika.

8. Člankom 8. st. 1. Konvencije, zajamčeno je pravo na poštovanje doma. Prema ustaljenoj praksi Europskog suda za ljudska prava „dom“ je samostalan pojam koji ne ovisi o klasifikaciji po domaćem pravu. Predstavljaju li neke prostorije „dom“ koji uživa zaštitu članka 8. stavka 1. Konvencije ovisit će o činjeničnim okolnostima, i to o postojanju dovoljnih i trajnih veza s konkretnim mjestom. Stoga je pitanje treba li neke prostorije smatrati „domom“ činjenično pitanje i ne ovisi o zakonitosti posjeda temeljem domaćeg prava (McCann protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtjev br. 19009/04, § 46., presuda od 13. svibnja 2008.). Nadalje, prema ustaljenoj sudskoj praksi Europskog suda za ljudska prava, svakoj osobi kojoj prijete rizik od miješanja u njezino pravo na dom, načelno treba biti omogućeno da nadležni sud ocijeni razmjernost i razumnost mjere s obzirom na relevantna načela sadržana u čl. 8. Konvencije (McCann protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtjev br. 19009/04, presuda od 13. kolovoza 2008., § 50., Brezec protiv Hrvatske, zahtjev br. 7177/10, presuda 18. srpnja 2013., § 45.). Pritom, pri ocjeni razmjernosti i razumnosti predložene mjere treba ispitati je li miješanje javne vlasti u pravo na dom bilo utemeljeno na zakonu i je li imalo legitiman cilj te je li, s obzirom na osobite okolnosti konkretnog slučaja, bilo nužno u demokratskom društvu - je li bilo razmjerno cilju koji se želio postići, odnosno je li bilo razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u konkretnom slučaju.

9. Sud prvog stupnja propustio je dati jasne i dostatne razloge jesu li (i) nekretnine upisane u zk.ul. 802 k.o. V., kč.br. 170/1 u naravi – oranica u V., kč.br. 171/1, u naravi - voćnjak u V. - dom ovršenika, a na što osnovano upire žalitelj u žalbi. Također je propustio ocijeniti razmjernost i razumnost mjere s obzirom na navedena relevantna načela, odnosno, drugim riječima, provesti test razmjernosti sadržan u čl. 8. st. 2. Konvencije, a u skladu s ustaljenom sudskom praksom Europskog suda za ljudska prava, kojem je cilj dobiti odgovor na pitanje je li u konkretnom slučaju došlo do povrede prava zajamčenog čl. 8. st. 1. Konvencije.

10. Slijedom navedenih razloga, valjalo je na temelju odredbe čl. 380. toč. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19- dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 21. st. 1. OZ, uvažiti žalbu ovrhovoditelja, ukinuti pobijano rješenje te predmet vratiti istom sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

11. U ponovljenom postupku sud prvog stupnja će otkloniti nedostatke na koje mu je ukazano ovim rješenjem te će prigovor prava na poštovanje doma, koji ističe ovršenik, prethodno omogućivši ovrhovoditelju iznošenje relevantnih argumenata, (čl. 6. Konvencije), ocijeniti u smislu čl. 8. Konvencije, a imajući u vidu navedeno u ovom

rješenju, a uzeti će u obzir i žalbene navode ovrhovoditelja u pogledu primjene novelirane odredbe čl. 75. st. 5. OZ (čl. 44. st. 3. ZIDOZ/17), i tek će potom donijeti novu odluku o prijedlogu ovršenika.

12. Odluka o troškovima žalbenog postupka ostavljena je za konačnu odluku, na temelju odredbe čl. 166. st. 3. ZPP u svezi s čl. 21. st. 1. OZ.

U Zagrebu 22. rujna 2021.

Sutkinja
Vesna Žulj